

PODSTAWOWE WIADOMOŚCI – ODCHÓW W SYTUACJACH AWARYJNYCH, KIEDY NIEMOŻLIWA JEST PORADA LUB NATYCHMIASTOWE DOSTARCZENIE DO „PTASIEGO AZYLU”

Gatunek: pisklęta ptaków drapieżnych: małe sowy, myszołowy, pustułki, jastrzębie, krogulce itp.

Dieta:

- myszy, szczury: patroszone lub nie wypatroszone świeżo bite
- kurczęta jednodniowe (odpady powylęgowe np. kogutki) brane jako żywe i zabijane a następnie patroszone
- tłuczone skrzydełka kurze, mięso drobiowe
- mięso królika
- chuda wołowina
- dziczyzna (oprócz dzika)

Podroby i wędliny nie są odpowiednim pokarmem dla piskląt ptaków drapieżnych. Podawanie materiału do produkcji wyplułek także nie jest konieczne.

Niezbędne jest podawanie źródła wapnia, – mięso zawiera więcej fosforu (P) niż wapnia (Ca), dlatego karmienie samym mięsem bez źródła wapnia powoduje poważne niedobory, które zazwyczaj kończą się śmiercią ptaka.

Karmienie:

Ptaki drapieżne pobierają wodę z pokarmem, rodzice nie poją swoich piskląt. Wskazane jest w trakcie karmienia moczenie mięsa w wodzie z witaminami (np. łatwo dostępny Polfamix), mięso ma być mokre a nie ociekać wodą – grozi to zachłyśnięciem.

Szczury, myszy i kurczęta jednodniowe muszą być patroszone, chyba że skarmiane są tuż po zabiciu.

Mięso należy pokroić na drobne kawałki, upewnić się że w żadnej porcji nie ma ostrych krawędzi, które mogły by skaleczyć przełyk lub wole ptaka.

Pisklę karmimy dopóki żebrze o pokarm, lub do momentu kiedy widzimy że wole (zgrubienie w dolnej części szyi) jest pełne. UWAGA: sowy nie mają wola. Kawałki mięsa można podawać z pęsety.

Bardzo młode ptaki można karmić samym mięsem (bez sierści i piór) jednak muszą dostawać wapń.

Przed kolejnym karmieniem należy sprawdzać czy wole (jeśli nie jest to sowa) jest puste – karmimy dopiero wtedy kiedy nie ma tam pokarmu.

Imprinting: czyli wdrukowanie, to rozpoznawanie człowieka jako osobnika swojego gatunku. Jest to zjawisk bardzo niekorzystne, praktycznie przekreśla szansę ptaka na powrót na wolność ! ptaki takie mogą w późniejszym czasie stanowić zagrożenie dla ludzi – nie boją się, mogą atakować w poszukiwaniu pokarmu lub w okresie rozrodczym.

Opiekując się pisklęciem starajmy się żeby widziało nas jak najkrócej i nie kojarzyło z pokarmem człowieka. Można to osiągnąć wkładając pisklę do dużego pudła z dziurą przez które będzie podawany pokarm.

Źródło wapnia: tłuczone kości, zmielone skorupki jaj kurzych, preparaty komercyjne dla drobiu (po konsultacji z lekarzem)

Karmienie: co 2-3 godziny, lub po opróżnieniu wola. Starsze ptaki 3-4 razy dziennie.

Warunki przetrzymywania:

Pisklę powinno mieć jak najmniej kontaktu z otoczeniem, a przede wszystkim człowiekiem i zwierzętami domowymi.

Codziennie należy sprzątać odchody i wypluwki (nie strawione części pokarmu – sierść, pióra czasem kości które pisklę odłyka). Nie powinno się używać jako podłoża siana ani słomy – sprzyja to grzybicy płuc i worków powietrznych, dobrze sprawdza się ręcznik lub sztuczna trawka, u bardzo małych ptaków ręczniki papierowe/lignina.